

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zuzany Bystřické a soudců Mgr. Petra Pospíšila a JUDr. Faisala Husseiniho, Ph.D., v právní věci žalobce: P. B., zastoupen Mgr. Jitkou Zderčíkovou, advokátkou se sídlem Praha 4, Nuselská 375/98, proti žalovanému **Krajskému úřadu Zlínského kraje**, se sídlem Zlín, třída Tomáše Bati 21, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 7. 2014, č. j. KUZL 63322/2014, sp. zn. KUSP 51840/2014 ÚP-Ha,

t a k t o :

- I. Žaloba **s e z a m í t á .**
- II. Žalobce **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í

I. Vymezení věci

[1] V záhlaví označeným rozhodnutím žalovaný zamítl podané odvolání a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Uherský Ostroh (dále též „stavební úřad“) ze dne 7. 7. 2014, č. j. SÚ-MIK-5-NAŘ-715//2014. Tímto rozhodnutím stavební úřad dle § 129 odst. 1 písm. b)

zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů, nařídil žalobci odstranění stavby „*plechový sklad o rozměrech cca 1.5 x 1,0 m*“ umístěné na pozemku parc. č. 3729/7 v katastrálním území Chylice, obec Ostrožská Nová Ves, provedené bez rozhodnutí stavebního úřadu vyžadovaného stavebním zákonem. Zároveň mu uložil povinnost nahradit náklady řízení stanovené paušální částkou ve výši 1 000 Kč a rovněž mu uložil dle § 130 odst. 1 stavebního zákona povinnost předložit stavebnímu úřadu před zahájením odstranění stavby návrh technologického postupu prací při odstraňování stavby.

II. Stručné shrnutí obsahu žaloby

[2] Ve včas podané žalobě žalobce předně kritizoval průběh kontrolní prohlídky dne 20. 11. 2012, jež proběhla bez jeho souhlasu, správní orgán vstoupil na jeho pozemek bez jeho vědomí, a zápis o ní nebyl řádně vyhotoven a založen do spisu. Takový důkaz je tudíž bezpředmětný.

[3] Dále žalobce uvedl, že tvrzení o zaměření objektů Geodetickou kanceláří Uherské Hradiště, M. K., je novou verzí tvrzení správního orgánu, je absurdní, aby do geometrického plánu bylo zaznamenáno vozidlo s koly. Maringotka dle žalobce na uvedeném místě nestojí dlouhodobě. Není zřejmé, jakým způsobem stavební úřad identifikoval pozemek žalobce, jež není v terénu nijak označen.

[4] Dle výzvy stavebního úřadu z 14. 3. 2013 měla na pozemku stát bílá maringotka na kolech, v napadeném rozhodnutí je již uváděn plechový sklad o rozměrech cca 1.5 x 1,0 m, z čehož plyne, že žalobce různé maringotky na pozemku užívá dočasně s o hledem na své potřeby, a to jako sklad pro zemědělské nářadí.

[5] Žalobce se dále dovolával § 79 odst. 3 písm. j) stavebního zákona, s tím, že na pozemku nestála „stavba“ nikdy déle než 30 dnů. Jako důkaz navrhl připojit související spisy stavebního úřadu a výslech svědků.

[6] Žalobce se dovolával zásad legitimního očekávání, rovného přístupu a předvídatelnosti, a to s poukazem na jiné osoby, jimž byly obdobné stavby povoleny, či na těžbu v dané lokalitě. Navrhl jako předběžnou otázku posouzení legálnosti vyhlášení ochranného pásma pro vodní zdroj v dané lokalitě, k němuž došlo až dodatečně. Namítl rovněž, že předmětný pozemek je v územním plánu veden jako vodní plocha, pročež je postup žalovaného nekonstruktivní. Závěrem namítl, že žalovaný neměl použít koncentraci správního řízení, poněvadž nešlo o řízení zahájené na návrh.

[7] Z uvedených důvodů žalobce navrhl, aby soud rozhodnutí žalovaného zrušil.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

[8] Žalovaný nejprve shrnul žalobní námitky. Dále uvedl, že zápis o kontrolní prohlídce provedené dne 20. 11. 2012, ačkoli strohý, avšak doložený fotodokumentací, je součástí spisu a z něj vyplývající skutková zjištění nevzbuzují pochybnosti, další dokazování proto stavební

úřad neprováděl. Další dokazování by byl stavební úřad povinen provádět pouze v případě zpochybnění údajů zjištěných při kontrolní prohlídce. Co se týká vstupu na pozemek žalobců, šlo o volně přístupnou oblast „štěrkových jezer“.

[9] Ze zápisu je jednoznačně zřejmé, že na pozemku parc. č. 3729/7 v katastrálním území Chylice je umístěn plechový sklad o rozměrech 1,5 x 1,0 m a výšce 2 m. Na stejném pozemku je umístěna i maringotka, o té je však vedeno samostatné řízení. Z oznámení o zahájení řízení o odstranění stavby ze dne 14. 3. 2013 i z výzvy ze dne 30. 4. 2013 je zřejmé, že stavební úřad dal žalobci možnost se seznámit s podklady a vyjádřit se k nim. Žalobce údaje vyplývající ze zápisu ze dne 20. 12. 2012 nezpochybnil.

[10] Pokud žalobce argumentuje zaměřením objektů, v předmětné věci se jedná o odstranění stavby plechového skladu a ve správním řízení se otázka zaměření neřešila, navíc zaznamenání vozidla opatřeného koly se netýká předmětné věci, ve které jde o plechovou buňku bez kol.

[11] Žalovaný zdůraznil, že ve věci jde o plechovou buňku, která je na pozemku trvale umístěna spolu s maringotkou, o které je vedeno jiné samostatné řízení. Je zřejmé, že tyto dva objekty slouží k rekreaci či k odpočinku a k ukládání náradí. Přemísťování plechového skladu si lze těžko si představit. Pozemek byl identifikován na základě mapových podkladů, jimiž stavební úřad disponuje. Žalobce se dovolával starého, na věc neaplikovatelného znění § 79 odst. 3 písm. j) stavebního zákona. I kdyby toto ustanovení bylo v době rozhodné účinné, nevztahovalo by se na předmětnou stavbu, právě s ohledem na její imobilitu.

[12] Tvrzení žalobce, že správní orgán v jiných případech povolil chaty pro jiné vlastníky, se nezakládá na pravdě. V oblasti „štěrkových jezer“, v části zvané „Rybářský ostrov“, byly v minulosti povolovány pouze rybářské boudy, a to tehdejšími MNV Ostrožská Nová Ves na základě doporučení rybářského svazu. V současné době jsou tyto pozemky včetně staveb ve vlastnictví jiných osob, žádná za staveb v uvedené lokalitě však nebyla povolena stavebním úřadem. Stavební úřad bude prověřovat, zda jsou tyto stavby provedeny tak, jak byly povoleny. V prostoru „štěrkových jezer“ stavební úřad již opakovaně pravomocně rozhodl o nařízení odstranění staveb. (žalovaný konkretizoval 14 případů, ve kterých bylo rozhodnuto o nařízení odstranění stavby v lokalitě štěrkových jezer, mimo případ žalobců). Spisové značky, na něž odkázal žalobce, představovaly pouze výzvy stavebního úřadu.

[13] Činnost společnosti DOBET, spol. s r. o., v daném území se netýká předmětu vedeného řízení. Pokud jde o vyhlášení ochranného pásma, stavební úřad posuzuje věc dle současného stavu. Pro věc je podstatné nikoliv to, že je pozemek žalobců v územním plánu označen jako vodní plocha, nýbrž skutečnost, že se pozemek nachází mimo zastavěné a zastavitelné území. Žalovaný k návrhu nových důkazů v odvolacím řízení nepřihlížel ze dvou důvodů; jednak s ohledem na zásadu koncentrace řízení dle § 82 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, jednak pro nadbytečnost navrhovaných důkazů (namítaný nerovný přístup žalovaný již přezkoumal a neshledal jej). Dle žalovaného takový postup není v rozporu s citovanou judikaturou.

IV. Další podání účastníků řízení

[14] Podáním ze dne 15. 1. 2017, jež soud obdržel téhož dne žalobce omluvil svoji účast při nařízeném jednání. Dodal, že ve skutkově totožné věci bylo zdejším soudem rozhodnuto rozsudkem ze dne 27. 1. 2016, č.j. 31A 4/2014-77.

[15] Podáním ze dne 16. 1. 2017 se z jednání omluvil též žalovaný. Uvedl, že rozsudek ze dne 27. 1. 2016, č.j. 31A 4/2014-77 se týkal odstranění stavby, kterou byla maringotka na kolech. Rozhodnutí žalovaného bylo zrušeno pro nedostatečné prokázání skutečnosti, zda se maringotka na pozemku nachází trvale. V předmětné věci se však jedná o plechový sklad s vchodovými dveřmi a sedlovou střechou, který není stavbou mobilní. Plní funkci stavby a je užíván j ke skladování nářadí. Současně žalovaný doložil fotodokumentaci již založenou ve správním spisu a dále snímky ortofotomap z let 2008, 2012 a 2014.

V. Jednání konané dne 17. 1. 2017

[16] Při jednání, z něhož se účastníci omluvili, soud konstatoval obsah správního spisu včetně fotodokumentací. Důkazní návrhy žalobce zamítl (viz níže).

VI. Posouzení věci soudem

[17] Soud přezkoumal v mezích žalobních bodů napadené rozhodnutí žalovaného, jakož i předcházející rozhodnutí stavebního úřadu včetně řízení předcházejících jejich vydání, a shledal, že **žaloba není důvodná**.

[18] Žalobce v první řadě tvrdil, že záznam o kontrolní prohlídce ze dne 20. 11. 2012 byl vystaven *ex post*, nebyl řádně vyhotoven a založen do správního spisu, o kontrolní prohlídce nebyl žalobce řádně informován.

[19] V správním spise je založen zápis, ve kterém je uvedeno, že při kontrolní prohlídce „Štěrkových jezer“ dne 20. 11. 2012 bylo zjištěno, že na pozemku parc. č. 3729/7 v katastrálním území Chylice je umístěn plechový sklad o rozměrech 1,5 x 1,0 m a výšce 2 m. (dále též „předmětná stavba“). Dále je zde obsažena fotodokumentace podmětné stavby. Ze správního spisu vyplývá, že oznámení o zahájení řízení o odstranění předmětné stavby ze dne 14. 3. 2013 bylo žalobci doručeno dne 19. 3. 2013, věc měla sp. zn. SÚ-MIK-715/2013. Bylo zde mimo jiné konstatováno, že se jedná o nepovolenou stavbu a účastník byl poučen o možnosti dodatečného povolení dle §129 odst. 2 stavebního zákona. Dne 16. 4. 2013 a následně i 30. 4. 2013 podal žalobce i k výše uvedené sp. zn. prostřednictvím své advokátky návrh na zastavení řízení o odstranění stavby. Oba návrhy se týkaly více správních řízení a více účastníků, byly obecné. V prvním návrhu šlo o polemiku s tím, že maringotka či obytný přívěs neplní funkci stavby, dále se poukazovalo na zásah do svých vlastnických práv. V druhém návrhu tvrdil, že při nahlížení do spisu dne 26. 4. 2013 (o kterém není ve spise záznam), nebyla zjištěna důvodnost návrhu, neboť zde nejsou podklady a zahájení řízení je nedůvodné, nekonkrétní. O tom, že předmětem řízení je plechový sklad nebyla v žádném návrhu zmínka. Žalobci i jeho advokátce byla doručena výzva ze dne 30. 4. 2013 k vyjádření

k podkladům rozhodnutí a k postupu při odstranění předmětné stavby. Na tu reagoval žalobce prostřednictvím advokátky podáním ze dne 9. 5. 2013, kde opět uvedl, že do správních spisů nahlížel 26. 4. 2013, ve spise nejsou založeny žádné relevantní podklady. Konstatoval, že výzvu ze dne 30. 4. 2013 pokládá za bezpředmětnou a trvá na zastavení řízení, neboť mu již dne 14. 3. 2013 byla předložena jiná výzva, které se vztahuje k jinému předmětu řízení než je uveden v oznámení o zahájení řízení o odstranění stavby ze dne 14. 3. 2013 a celé řízení je tedy zmatečné, žalobce neví, k čemu se vyjadřovat, protože jednou jde o plechový sklad, podruhé o maringotku a správní orgán nemá jasno v tom, co je předmětem řízení.

[20] Stavební úřad v rozhodnutí o odstranění stavby ze dne 7. 7. 2014, č. j. SÚ-MIK-2-NAŘ-3011/2013/2014 označil předmět řízení, kterým je ve shodě s oznámením o zahájení řízení plechový sklad o rozměrech cca 1,5 x 1,0 m a výšce cca 2 m. Dále mj. uvedl, že při kontrolní prohlídce „Štěrkových jezer“ dne 20. 11. 2012 bylo zjištěno, že na pozemku parc. č. 3729/7 v katastrálním území Chylice je umístěn plechový sklad o rozměrech cca 1,5 x 1,0 m a výšce cca 2 m a dále ve shodě s obsahem spisu popsal správní řízení. Konstatoval, že upustil od ústního jednání a místního šetření, neboť to povaha věci nevyžadovala. Stavební úřad k písemně uplatněné námitce žalobce sdělil, že předmětný objekt není maringotkou ani přívěsným vozidlem, jedná se o objekt nepojízdný, bez koleček, který není mobilní a nelze ho po vlastní ose přemísťovat po pozemních komunikacích. Slouží k užívání osobami k rekreaci nebo jako sklad nářadí, plní tedy funkci stavby, proto je postupováno podle stavebního zákona. Je postaven na pozemku na kterém nelze umístit žádné stavby., jedná se o pozemek za hranicí zastavitelného území a který je v ochranném pásmu II. stupně pro vodní zdroj Ostrožská Nová Ves, lokalita č. 2.

[21] V odvolání žalobce mimo jiné namítl, že „*důkaz o kontrolní prohlídce ze dne 20. 11. 2012 nebyl založen do správního spisu*“, nespecifikoval ovšem, zda tím důkazem myslí zápis a fotodokumentaci, které ve spise byly obsaženy, nebo nějaké jiné podklady

[22] Zdejší soud se přiklání k závěru, že žalobcem podklady, z nichž stavební úřad vycházel (zápis o kontrolní prohlídce i pořízená fotodokumentace) a které jsou dle soudu dostatečné, ve spise byly založeny. Soud především zdůrazňuje, že ve spise není záznam o nahlížení žalobce nebo jeho advokátky do spisu dne 26. 4. 2013 a soud je toho názoru, že žalobce nenahlížel do spisu v předmětném řízení, ale do spisu který se týkal maringotky na stejném pozemku. Obsah podání žalobce ze dne 9. 5. 2013 (shrnut výše v odst. [19]) totiž napovídá tomu, že žalobce si nebyl vědom toho, že jsou proti němu vedena dvě řízení o odstranění stavby – řízení, které je nyní soudem přezkoumáváno, se týká odstranění stavby plechového skladu, druhé řízení se však týká maringotky. Nelze tak přisvědčit, že by důkaz o kontrolní prohlídce nebyl řádně vyhotoven a založen do spisu.

[23] Na druhou stranu se však soud nemohl zcela ztotožnit s postupem stavebního úřadu, že stavební úřad byl oprávněn k provedení místního šetření bez souhlasu, příp. vědomí žalobce. Podle § 172 odst. 1 stavebního zákona pověřený zaměstnanec stavebního úřadu, pokud plní úkoly podle tohoto zákona, je oprávněn vstupovat *na cizí pozemky*, stavby a do staveb s vědomím jejich vlastníků při a) zjišťování stavu stavby a pozemku; b) opatřování důkazů a dalších podkladů pro vydání správního rozhodnutí nebo opatření.

[24] Oprávněná úřední osoba může vstoupit na pozemek, stavbu a do stavby *i bez vědomí jejich vlastníka v případě bezprostředního ohrožení života nebo zdraví osob či zvířat*, které nastalo v souvislosti s přípravou a prováděním neodkladného odstranění stavby, nutných zabezpečovacích prací nebo vyklizení stavby ve veřejném zájmu. O tom musí vlastníka bez zbytečného odkladu informovat a uvést důvody, které k tomu vedly (§ 172 odst. 2 stavebního zákona).

[25] Stavební zákon tedy upravuje podmínky pro vstup pracovníků stavebního úřadu nejen při vstupu na stavby a do staveb, ale rovněž při vstupu na cizí pozemky. Ze stavebního zákona přitom jednoznačně vyplývá, že je tak možno činit jen s vědomím vlastníka takového pozemku (vyjma případu bezprostředního ohrožení života nebo zdraví, což v nynější věci nepochybně nastalo). Vzhledem k tomu, že dotčený pozemek není ve vlastnictví či nájmu státu, obce nebo jiné právnické osoby, nelze uvažovat o právu volného průchodu, jak jej upravuje § 63 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů. Vstoupil-li stavební úřad na pozemek žalobce, byla argumentace volně přístupnou oblastí štěrkových jezer lichá.

[26] Soud tedy uzavírá, že stavební úřad byl povinen vlastníka pozemku o zamýšleném vstupu na pozemek, na němž byly umístěny předmětné objekty, vyrozumět. Povinnosti vyrozumět vlastníky pozemku o zamýšleném vstupu na jejich pozemek nezbavuje stavební úřad ani okolnost, že místní šetření bylo v daném případě prováděno ještě před zahájením řízení.

[27] Podle § 89 odst. 2 správního řádu odvolací správní orgán přezkoumává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, se nepřihlíží; tímto ustanovením není dotčeno právo na náhradu škody způsobené nesprávným úředním postupem.

[28] Zde je třeba konstatovat, že uvedená vada správního řízení (ke které bezpochyby došlo) neměla vliv na soulad napadeného rozhodnutí se zákonem. Žalobce totiž ani v odvolání, ani v žalobě neuvedl, jakým způsobem mohl popsany (nesprávný) postup stavebního úřadu ovlivnit výsledek řízení. Žalobce v žalobě nijak nekonkretizuje, jak bylo tímto postupem zasaženo do jeho práv, jaké další skutečnosti by případně měl stavební úřad na místě zjistit nebo v čem jím učiněná zjištění neodpovídají skutečnosti. S ohledem na vše výše uvedené shledal tuto žalobní námitku soud nedůvodnou.

[29] S ohledem na shora uvedené vyznívají účelově námitky žalobce o neoprávněnosti vstupu správního orgánu na jeho pozemek a nejasná identifikace pozemku. Pokud by totiž teoreticky stavební úřad provedl místní šetření na jiném pozemku, ne ve vlastnictví žalobce, patrně by na pozemek žalobce ani nevstoupil a nebylo by tak možné namítat jeho neoprávněný vstup na pozemek. Dle soudu je navíc zřejmé a tvrdí to i žalovaný, že stavební úřad disponuje potřebnými mapovými podklady, má možnost nahlížet do katastru nemovitostí a výpis z listu vlastnictví je součástí psího žalovaného, s nímž se mohl žalobce seznámit.

[30] Nedůvodná je námitka žalobce, že dle výzvy z 14. 3. 2013 měla na pozemku stát bílá maringotka na kolech, v napadeném rozhodnutí je již uváděn plechový sklad. Z uvedené námitky je zřejmé, že žalobce, jak je již výše uvedeno, směřuje dohromady dvě řízení, která jsou proti němu vedena. V předmětné věci, která se týká plechového skladu, totiž správní orgán žádnou výzvu dne 14. 3. 2013 nevydával. Z tohoto dne je totiž oznámení o zahájení řízení o odstranění stavby, které bylo žalobci doručeno dne 19. 3. 2013 a v němž je jako předmět řízení jednoznačně uveden plechový sklad.

[31] Dále žalobce v žalobě odmítá, že by maringotka stála na jeho pozemku dlouhodobě, z toho, že v řízení se někdy hovoří o maringotce, jindy o plechovém skladu, dovozuje, že to svědčí o vždy dočasném umístění různých maringotek. Jak však vyplývá z výše uvedeného, řízení se netýká maringotky, ale plechového skladu bez kol. K plechovému skladu bez kol žalobce žádné konkrétní žalobní námitky nevnesl ani pokud se týká otázky, jak dlouho byl na pozemku umístěn, ani z hlediska jeho posouzení jako stavby.

[32] Správní orgány při posouzení předmětné stavby vycházely z toho, že není mobilní a slouží spolu s maringotkou na kolech, které je na stejném pozemku k rekreaci, občasnému odpočinku nebo současně i k uložení náradí. Žalovaný ji správně posoudil jako „výrobek plnící funkci stavby“. Tento nový pojem zavedl do právního řádu Stavební zákon, aniž by ho definoval nebo jej nějak blíže vymezoval. Jde o novou kategorii stavebního zákona odlišnou od staveb, terénních úprav a zařízení. Výrobky plnící funkci stavby, na rozdíl od stavby ve smyslu § 2 odst. 3 zákona, nejsou výsledkem stavební činnosti, tj. přesněji řečeno nevznikly s použitím stavební nebo montážní technologie, ale jiné průmyslové, např. strojírenské technologie. Výrobek plnící funkci stavby je zařízením vyrobeným továrním způsobem. Pojmu „výrobek plnící funkci stavby“ je nutno rozumět tak, že se jedná o výrobek, který plní takovou funkci, jakou obvykle plní stavby (tj. stavby ve smyslu § 2 odst. 3 stavebního zákona).

[33] Podle § 2 odst. 3 stavebního zákona se stavbou rozumí veškerá stavební díla, která vznikají stavební nebo montážní technologií, bez zřetele na jejich stavebně technické provedení, použité stavební výrobky, materiály a konstrukce, na účel využití a dobu trvání. Za stavbu se považuje také výrobek plnící funkci stavby.

[34] Dle § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona stavební úřad nařídí odstranění stavby vlastníku stavby nebo s jeho souhlasem stavebníkovi stavby prováděné nebo provedené bez rozhodnutí nebo opatření nebo jiného úkonu vyžadovaného stavebním zákonem anebo v rozporu s ním, a stavba nebyla dodatečně povolena.

[35] Žalobce nikdy netvrdil, že by předmětný objekt získal povolení v režimu stavebního zákona. V námitkách hovořil pouze o objektu, respektive objektech na kolech, u kterých zpochybňoval nutnost získání povolení. Jak je již výše uvedeno, správní orgány plechový sklad vyhodnotily jako výrobek plnící funkci stavby, neboť objekt jako celek není mobilní, je stabilně a dlouhodobě umístěn na uvedeném pozemku. Žalobce tuto konstrukci žalobní námitkou nenapadl.

[36] Pokud se týká výrobků plnících funkci stavby, soud odkazuje na komentářovou literaturu (Macháčková, J. a kol.: *Stavební zákon. Komentář*. 2. vyd. Praha: C. H. Beck, 2013,

s. 18.), jedním z mnoha možných příkladů takových výrobků jsou „zahradní domky“, které si stavebníci jako zkompletovaný celek zhotovený u výrobce zakoupí, aby jej jako takový umístili na konkrétním pozemku a následně užívali jako „klasickou“ stavbu vzniklou stavební činností. Obdobným příkladem jsou tzv. mobilní domy. V okamžiku, kdy tento výrobek *ztratí svoji mobilitu*, tj. pokud by bylo záměrem jeho majitele osadit jej na pozemek s tím, že má začít plnit jako svůj základní účel funkci stavby (např. pro bydlení či rekreaci), pak takový výrobek plně podléhá povolovacím režimům dle stavebního zákona. Jiný komentář (Potěšil, L.; Roztočil, A.; Hrušová, K.; Lachmann, M.: *Stavební zákon - online komentář*. 3. aktualizace. Praha: C. H. Beck, 3/2014. K § 2.) pak dodává, že jde zejména o tzv. mobilheimy, kdy se používají objekty, které jsou na místo dovezeny a slouží k bydlení, aniž by před tím muselo nutně dojít k montáži nebo jiné stavební činnosti. Důvodem přiblížení výrobků plnících funkci stavby ke klasickým stavbám je shodný následek, potažmo účel jejich užívání. Z toho důvodu není namístě je posuzovat odlišným způsobem.

[37] Jak vyplývá z fotografií založených ve spisové dokumentaci, v případě předmětné stavby – plechového skladu se jedná jednoznačně o výrobek plnící funkci stavby ve smyslu stavebního zákona, který je na pozemku umístěn trvale, vedle maríngotky na kolech. Tento objekt není mobilní, užíván je společně s maríngotkou, společně slouží k užívání osobami, a to k rekreaci či občasnému odpočinku, příp. k uložení náradí. Soud tedy učinil jasný závěr, že se v daném případě jedná o „výrobek plnící funkci stavby“, jehož odstranění mohlo být ve smyslu § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona nařízeno.

[38] Soud také konstatuje, že k právnímu posouzení objektu jako výrobku, který plní funkci stavby, správním orgánům postačovaly informace obsažené ve správním spisu. Nebylo pak podle názoru zdejšího soudu ani potřebné, aby správní orgány jakkoli prokázaly trvalé či dlouhodobé umístění objektu na pozemku, protože již samotná nemožnost přemístění dané stavby, jak ji soud dovodil výše (a jak jednoznačně vyplývá z obsahu správního spisu), v sobě implikuje právě trvalé umístění objektu na daném pozemku.

[39] K dalším námitkám nutno uvést, že odkaz žalobce na § 79 odst. 3 písm. j) stavebního zákona je v dané věci irrelevantní. I kdyby bylo předmětné ustanovení účinné v rozhodné době, vzhledem k právě popsané imobilitě dotčené stavby by toto ustanovení na věc nedopadalo. Proto nebylo potřeba provádět navržené důkazy a to výslech svědků ani dokazování správními spisy.

[40] Dále soud neviděl důvodu provádět jako důkaz dokumentaci k dělení pozemku č. p. 2749 v k. ú. Chylice, jelikož není patrné, k čemu by tento důkaz sloužil, a co jím chtěli žalobci prokázat. Ze stejného důvodu pak soud považoval za nadbytečné provádět jako důkaz přehled správních řízení se společností DOBET, spol. s r. o., či stanovovat předběžnou otázku stran legálnosti „*Ochranného pásma II. stupně pro vodní zdroj Ostrožská Nová Ves, lokalita 2*“, neboť žalobce konkrétně neuvedl, v čem tato předběžná otázka (či správní řízení se společností DOBET, spol. s r. o.) mají souviset s probíhajícím soudním řízením a se zákonností rozhodnutí správních orgánů. Také smysl odkazu žalobce na územní plán obce, kde je předmětný pozemek uveden jako vodní plocha, není soudu zcela zřejmý. Na tomto místě soud jen pro úplnost dodává, že o to víc pak nelze na předmětném pozemku umisťovat a realizovat stavby, protože tyto by nebyly v souladu s územně plánovací dokumentací, jak to požaduje

stavební zákon [srov. § 90 písm. a) a § 111 odst. 1 písm. a) stavebního zákona]. Tyto žalobní námítky tedy soud shledal nedůvodnými.

[41] Žalobce dále namítal porušení zásady legitimního očekávání s tím, že v obdobných případech by mělo být rozhodováno obdobně. Uvedl, že v jiných případech stavební úřad chaty povolil. Soudu je z úřední činnosti známo, že správní orgány ve věcech obdobných postupovaly shodně jako v tomto řízení. Obdobná rozhodnutí jako ve věci žalobce (nařízení odstranění stavby) týkající se stejného katastrálního území byla napadena u zdejšího soudu žalobami vedenými pod sp. zn. 29 A 71/2013, 29 A 53/2014, 29A 52/2015, 31 A 3/2014, 31 A 4/2014, 29 A 12/2015. V těchto případech se jednalo o maringotky na kolech.

[42] Pokud žalobce poukazoval na rozsudek zdejšího soudu ze dne 27. 1. 2016, č.j. 31A 4/2014-77, kdy rozhodnutí žalovaného o odstranění stavby bylo zrušeno, jednalo se v uvedené věci opět o maringotku na kolech, kdy soud dospěl k závěru, že vzhledem ke skutkovým okolnostem nemohl být jasně učiněn závěr, že se jedná o „výrobek plnicí funkci stavby“, neboť správní orgány nedisponovaly dotčenými informacemi, že objekt ztratil svoji mobilitu. Odkaz na uvedenou věc tedy nebyl případný, neboť v projednávané věci se jedná o plechový sklad bez kol.

[43] Konečně žalobce namítl, že žalovaný v předmětném řízení, jež nebylo zahájeno na návrh, neměl použít koncentraci řízení. Zde lze konstatovat, že řízení o odstranění stavby je řízením zahájeným z moci úřední, v němž má být uložena povinnost, nelze tudíž použít zásadu koncentrace řízení ve smyslu § 82 odst. 4 správního řádu (shodně viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 4. 2011, č. j. 5 As 7/2011-48, publ. pod č. 2412/2011 Sb., www.nssoud.cz; příp. též viz Vedral, J. *Správní řád. Komentář*. 2. vyd. Praha: BOVA POLYGON, 2012, s. 727). Žalovaný tak částečně pochybil, pokud neprovedení navržených důkazů odmítl provést s poukazem na uvedené ustanovení správního řádu. Vedle toho ovšem žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že navržené důkazy neprovedl rovněž proto, že je shledal nadbytečnými. I bez chybného odkazu na koncentraci řízení by tak navržené důkazy nebyly provedeny, proto uvedené pochybení nemohlo mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí.

VI. Závěr a náklady řízení

[1] Krajský soud v Brně tedy shledal žalobní námítky neopodstatněnými. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí soud přihlížet z úřední povinnosti, zamítl žalobu podle § 78 odst. 7 s. ř. s. jako nedůvodnou.

[2] O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalobce ve věci úspěch neměl (žaloba byla jako nedůvodná zamítnuta), nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníkovi řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 17. ledna 2017

JUDr. Zuzana Bystřická, v.r.
předsedkyně senátu